

התאחדות העובדים

- הפט מוסר על כומר הישוב. נשמעים לצור. גמרו עם תעשיית הסיגריות ההכנסה המקווה
120 אלף לשנה, עם שוקולדה 70, חחבורה 7-8 לחודש, העשועים (קולנוע וטיאטר) 3 לחודש.
10 גרוש מסוך מלס - אלפים לחודש. אריגים ועוד 5 לחודש. עומדים לגמור כס אימפורט.
בירה מציע 3 מיל, דורשים 5. על מכוניות פרטיות 10 גרוש לחודש מכלל כוח סוס (יש
רמימת המכוניות). מכל רדיו 25-50-100 גרוש לשנה. פס אימפורט 1,5, עד עכשיו
הכנים 6 לחודש. הוקמה הלשכה בנמל ת"א בצריף, ויגבו מכל אחד. בנמל חיפה יש קציים.
חזר הזום כחיפה. יש 3000 מחוסרי עבודה שעבדו במחנות. אם כי בקרב הערכים הטוב
נורא - הרי יש דכוי גם בקרב היהודים. יש שבעים אלמנות. בעיריה בודקים יהודים
ערבים, וערבים יהודים... בכל פינה יש מגביה. עשו תא-גינזון. בנמל גנבות. גונבים
ערבים, אומרים - גם אנגלים. היהודים בנמל לא יכולים לעבודה כלילה (אימפורט שלישיית)
מפחד הערבים. עומדים להכנים 120 שומרים לנמל - ולטכנן אותם שס, מחסש עוצר. דרושים
4000 לא"י לחודש. החליטו לגבוח מכל טונה 20 גרוש ויאספו אצל הסוחרים. הפט הבטיח
להם מהמגביה 4000 לא"י לחודש במשך חדשיים - למען יבטלו מגביה מקומיות. אישרתי
לו את שמונה אלפים הלא"י.

החלטתי לבגש לחיפה לבדוק מצב הנמל, היחסים בין היהודים והערבים והכנית הגנח הצפון.

התאחדות העובדים

- בערב סלפנו לי שהנציב רוצה להפגש אחי. הודעתי שרק די אפנה. סלפן שוב פוכס -
סרונגוויי שזה דחוף. החלטתי לנסוע מחר לירושלם.

6.1.48

עליתי בבוקר לירושלם. בחורינו לוו אותנו. בדרך לא קרה כלום - פגשנו שיירה

שלנו חוזרת מירושלם - ומכוניות ערביות נוסעות כאילו לא קרה כלום.

- גולדה מודיעה שדבר סמירטיס נעשה בלי ידיעתה ובלי ידיעת ישראל. מ.ש. עשה זאת
על דעה עצמו. קראתי את מ.ש. הוא מוסר שהוסל עליו לעכות פעולות לפתיחת העיר העתיקה,
למניעת עזיבת שכונות וביסול הוראות. עליו להתיעץ עם ישראל ורודי. בענין המלוך

החיעץ עם שניהם שלוש, כיום א' בשעה שמונה בערב - הפעולה נעשתה בשהים עשרה.

- בצהלים נמשחי עם הנציב. מסרחי על השיחה בישיבת ההנהלה.

- בירור עם מיטשאל: לפני שבוע היה מה ומצא הלך רוח של יאוש. היו 300 אנשי חיש מאומנים, גם אלה לא של אש. יהודים היו בורחים. מרכז מסחרי אין להחזיק, כי אין שם אלא חניות. היהודים בטלכיה רצו לעזוב. דרשו מהם להשאר.

אחרי ההתפוצצות בקטמון הערבים החלו לברוח. מאמצים בריחה זו. גם שייך ג'ראח בורחים. מקודם נתרוקנה שכונת שמעון הצדיק - מול שייך ג'ראח. מהבית של המועצה הסובלימית מורים על בית ישראל וההחבורה לאוניוורסיטה. בבית המועצה הסחלקו הדיירים, ונמצאים בו רק צלמים.

כשמונה מאות מגויסים עכשיו - אבל רק חציים יכלים לצאת לפעולה, השאר הם פירוונים.

- מרט מפקד גדוד א' ממונה על צעון ירושלים - מגיע עד הרטוב, מוצא (בהרטוב 16 - יש להם סטנים, רובים, מקלע אחד); במערב ירושלים (בית וגן עד גבעה שאול) - 20 איש מגויסים ו-20 בני המקום, מהוים רזרבה, 30 קיבלו אמן כספיק, 10 טעונים עוד שכלול. בקטמון, רחביה, נחלאות עד רוממה - 30 איש מגויסים, מחי"מ יש מגויסים רק במסך היום. בצעון ירושלים (פרוסמה עד סנהדריה, מאה שערים, בוכרים, נחלת שמעון ועוד) ברוממה 15 איש, בסנהדריה 10, בבית ישראל ונחלת שמעון 20 (בעשרות נוח יעקב 25), באוניוורסיטה 12 חי"ש. מחלקידי האוניוורסיטה מגויסים בגדוד א' 120 איש, חצי החודש, חצי החודש לומדים. עכשיו מסקו לגמרי הלימודים. יש עוד כיתה רזרבית 15 איש (חבלנים) בלתי מרותקים. בשמירה פועלים עוד אנשי חיש בלתי מגויסים. אילו היה חי"מ יעיל - ההיה הכוח המגויים כספיק, אבל אין חי"מ יעיל. בירושלים יש צורך בפעולה דינמית, לעבור מעמדה לעמדה - לכך חי"מ לא מוכשר. החיכוש לא יספיק.

- ב. יוסף וסלומון מהאוננים על המצוקה בירושלים ודורשים אלפים לא"י לחיקון משאו.

- בלילה יריות ממוטכות בשני מקומות לכל הפחות. פעלו מכוונת יריה.